

Bij Demezen te gast (deel 2)

Deze rubriek mag dan al "Uit de oude doos" heten, het tegendeel hebben Cien en ik ondervonden toen we midden augustus bij oud-secretaris Jan Demees en echtgenote Hilda Vergote op visite gingen. Hoewel vooraan in de 80, blijven ze springlevend en is Jan nooit verlegen om een kwinkslag, al vele jaren zijn steeds weer verrassend visitekaartje. Samen zijn ze bevoorrechte getuigen van de prille jaren van Mandelstreke.

Hoewel bij Jan en Hilda, bleven we voor een keer van de geestrijke dranken af, en deden een gemoedelijke babbel over de ontstaansgeschiedenis van de afdeling Mandelstreke. Dus samen rond de tafel met zicht op een weelderige tuin, en naast Jan een stapeltje zorgvuldig bijgehouden archieven uit de beginperiode, zoals het een nauwgezet administrator past. Ook zo kennen we Jan, principieel, maar waarbij ernst en luim perfect te verzoenen zijn.

Als infobron zullen we met dit laatste vele uren zoet zijn, maar toch wilden we hen enkele van de vele anekdotes uit die prille jaren liever zelf laten vertellen. Meestal vind je die niet in verslagen en krantenknipsels van de vereniging terug.

Je vader was de eerste secretaris van de afdeling. Hoe kwam je zelf bij Mandelstreke terecht?

Jan: Vader Louis werd eerste secretaris toen in 1954 de afdeling boven de doopvont werd gehouden. Ik werd ingespannen als chauffeur om hem naar de bestuursvergaderingen te brengen, die plaatsvonden in het Hotel Bourgogne. Ik bleef er bij het gezelschap hangen om pinten te drinken. Stilaan ging ik ook op uitstappen mee, nu en dan in het goed gezelschap van jufvrouw Hilda Vergote.

Was Adhemar Lagrou er van die beginperiode ook al bij?

Jan: Nee, maar vrij kort na de aanzet is hij er, ook via vervoer, ingeluisd. Door Paul Houwen dan nog wel. Aangezien Adhemar over een auto beschikte, en de 'jonge gasten' als Paul, Luc Houtsaegeher, Antoon De Roo verder gelegen gebieden wilden verkennen, haalden ze hem over de brug voor hen chauffeur te spelen en smeerden hem zelfs een steunlidmaatschap aan. Dit balletje bleef rollen waarbij zijn groeiende nieuwsgierigheid en blijvende interesse was gewekt.

Toen je vader in 1957 overleed, heb je zijn werk bij de afdeling voor liefst 20 jaar verder gezet.

Jan: Dat klopt niet helemaal. Aanvankelijk is mijn broer Guido 2de secretaris geworden. Maar met zijn vertrek naar Amerika heb ik enkele maanden later de fakkel overgenomen, tot ik die doorgaf in 1978. Ook in de VS bleef Guido naar vogels

BIJ DE WIELEWAAL

Ons natuurreserveaat wordt steeds mooier

Velen onzer lezers, die trouwe bezoekers geworden zijn van het prachtig hoekje natuur dat zich langs de kleine Bassin bevindt, bemerkten in de laatste tijd dat er daar iets aan het veranderen was en dat er t'allenkanten planten en boompjes te voorschijn werden getoverd. Overal struiken Hortensias die ons reeds doen verlangen naar de bloeitijd. De « Wielewalers » halen eer van hun werk. Stilaan beginnen onze Roeselaraars, die niet zo gemakkelijk geestdrif-

tig te maken zijn, te beseffen wat er gedaan wordt door enkele mensen die enkel het verlangen hebben onze stad een beetje meer schoonheid te geven.

Op 9 november j.l. werden langs de kleine Bassin niet minder dan 382 struiken, boompjes, knollen, wortelstokken, bollen en scheuten aan de bodem toevertrouwd.

Al deze aanplantingen komen voort van milde schenkingen. Niets van dat alles is moeten aangekocht worden en op de koop toe hebben deze idealisten (want zo moeten die mensen werkelijk genoemd worden) al die dingen met eigen handen geplant. Die zaterdag namiddag werd er gespit, gekapt en geplant door hen die, als eenvoudige beloning enkel verwachten : hun eigen stad te zien verfraaien en hun medeburgers iets te schenken waar ze genoeg zullen aan beleven.

Hoed af voor zulke mannen. Ze zullen echter niet ophouden. Er zal nog gewerkt en gewroet worden tot alles is zoals het moet worden. De naakte muren aan de overkant moeten volledig verdwijnen achter groen lover.

Er is echter nog veel te doen vooraleer dit alles zal klaar zijn. Iedereen zou op zijn manier moeten kunnen helpen.

Wie bezorgt er nog enkele rododendronstruiken, zilverberken, sierlissen, waterlilies, gewone kerstsparran en scheuten van klimop ?

Wie over deze soort planten beschikt, belt nummer 21383 op en onmiddellijk wordt het beschikbare afgehaald.

Volgende week zaterdag gaan de Wielewalers terug aan de slag. De mannen van goede wil trekken opnieuw op naar de kleine Bassin met spade, pik, zaag, bijl, enz... Tegen volgende zomer moet en zal dat hoekje veranderd zijn in een klein paradijs, waar het wemelt van watervoegels en waar kleurige bloemen en groene struiken en planten een weelde zullen zijn voor het oog van de verpozende en genietende wandelaars.

Proficiat, mannen ! R. S.

kijken, waarbij hij ooit eens op excursie toevallig aan de praat geraakte met Roger Tory Peterson, terwijl hij vogels aan het schetsen was. Inderdaad, dé meneer van de Petersons vogelgidsen, in de vorige eeuw zowat de bijbel voor de meeste ornithologen, en zeer populair in Vlaanderen en Nederland.

Wanneer je hoort spreken van de toenmalige Wielewaal, denken we op de eerste plaats aan een ornithologische vereniging: dus vogels kijken. Waren de activiteiten hier plaatselijk ook toe beperkt?

Jan: De uitstappen, heel vaak met een volle bus waarbij het ganse gezin meeging, gingen op de eerste plaats naar typische vogelrijke gebieden. Vaak werden op avonden ook sprekers uitgenodigd, waarbij we o.a aan graaf Leon Lippens en vogelfotograaf Marcel Verbrugghen denken die naar Roeselare afzakten.

Onder impuls van het bestuur, waar Louis een flinke aandeel in had, werd de Kleine Bassin vanaf halverwege de jaren vijftig aangepakt en ingericht als natuurreserveaat. Commissaris Maurice Seurinck was verantwoordelijk voor de praktische schikkingen, terwijl Paul Houwen het wetenschappelijk deel voor zijn rekening nam. Het krantenartikel van 29/11/1957 laat zien hoe ook de bevolking betrokken wordt in deze nieuwe vorm van beheerswerk en probeert ze tegelijk voor natuurbeleving warm te maken.

Nihil nove sub sole...

(wordt vervolgd)

Piet